

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 006946 12 U 2
Tuzla, 11.12.2012. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog odlučivanja po sudiji pojedincu Milki Đonlagić, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu tužioca **Udruženja građana „Borba protiv korupcije BiH“ Transparency international Bosne i Hercegovine Banja Luka, ul. Gajeva br.2., zastupano po predsjedniku odbora Đikić Emiru, direktoru, a ovaj po punomoćniku advokatu**

protiv akta tužene strane **Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona u Tuzli, ul. Maršala Tita br. 137., broj: A-I-18/11-1 od 14.03.2011. godine, u upravnoj stvari slobode pristupa informacijama, dana 11.12.2012. godine, donio je slijedeću:**

PRESUDU

Tužba **SE UVAŽAVA** pa se osporeno rješenje tuženog kao i prvostepeno rješenje Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: A-I-18/11 od 18.02.2011. godine **PONIŠTAVAJU** i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Protiv osporenog akta (broj i datum bliže navedeni u uvodu), kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je dana 01.04.2011. godine podnio tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni i prvostepeni akti pobijaju zbog nepravilne primjene materijalnog prava, tj. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Sl.novine FBiH“, broj 32/01), sa posebnim akcentom na tvrdnju da su osporeni i prvostepeni akti nezakoniti iz razloga što se tražena informacija **ne može proglasiti izuzetnom informacijom ukoliko izuzeće nije prošlo proceduralni zakonski slijed utvrđivanja informacija kao izuzetka po zakonu o slobodi pristupa informacijama FBiH.**

Tužbom se upućuje na sadržinu zahtjeva tužioca broj: 02-04 (1379) od 31.01.2011. godine, na urgenciju tužioca 02-04 (1391) od 16.02.2011. godine, zatim na neprihvatljive razloge date u prvostepenom rješenju tuženog od 18.02.2011. godine, takođe ponavljaju navodi sadržani u žalbi tužioca. Tužbom se nadalje ukazuje na proizvoljnost Glavnog kantonalnog tužioca kojim je svrstao kao „*Interni tužilački dokument*“, odluku o neprovođenju istrage protiv **odgovornog direktora Kazneno-popravnog zavoda u Tuzli, a po prijavi Antikorupcijske Komisije Skupštine TK-a, kao i Odluku o sprovođenju istrage po prijavama drugih podnosilaca protiv istog lica, a sve zbog zloupotrebe položaja i ovlašćenja, uzimanja mita i mobing kao i za krivično djelo korupcije ili nekog drugog delikta, navodeći da se informacija o odlukama po zahtjevima za provođenje istrage, ne može smatrati značajno štetnom legitimnim ciljevima Federacije BiH, obzirom da lica poput** koja predstavljaju državu BiH u njenoj penološkoj i institucionalnoj funkciji trebaju podvrgnuti otvorenom transparentnom i javnom procesu razotkrivanja.

Na kraju se tužbom ističe da dostavljanje naredbi o neprovođenju istražnih radnji u slučajevima prijavitelaca protiv prijavljenog bi omogućilo davanje objektivne ocjene sa stanovišta organizacije civilnog sektora, a zasnovani su na odredbi člana 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Sl.novine FBiH“, broj 32/01),

pri čemu se apostrofira da tužena strana nije uzela u obzir korist koja bi proizašla dostavljanjem traženih informacija.

Tužbom se predlaže da sud usvoji tužbu, poništi osporeno i prvostepeno rješenje, uz naknadu troškova upravnog spora.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva i razloga iz tužbe, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je ovaj sud odlučujući po tužbi tužioca prvobitno donio rješenje broj: 03 0 U 006946 11 U od 14.04.2011. godine, kojim je **odbacio tužbu tužioca**, nalazeći da se predmet ovog spora ne može smatrati upravnom stvari, te da postupak koji vode organi nema za predmet upravno-pravni odnos iz osnova javnih ovlaštenja, pa je Vrhovni sud Federacije BiH odlučujući po zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke donio presudu broj: 03 0 U 006946 11 Uvp od 06.09.2012. godine, kojom je uvažen zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, rješenje ovog suda je ukinuto i predmet vraćen ovom sudu na ponovno rješavanje, polazeći od odredaba Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH („Sl.novine FBiH“; broj 32/01 i **48/11**), kojom je propisana mogućnost vođenja upravnog spora, pa je cjelokupan spis upravnog spora sa navedenom presudom, dostavljen ovom sudu dana 01.11.2012. godine.

Prvostepenim rješenjem je odlučujući o zahtjevu tužioca od 31.01.2011. godine kojim se traži pristup informacijama po Zakonu o slobodi pristupa informacijama FBiH („Sl.novine FBiH“; broj 32/01), kojim je tražio dostavljanje odluke o sprovođenju istrage po prijavi Antikorupcijske komisije Skupštine TK, odluke o sprovođenju istrage po prijavama drugih podnosilaca, a koje se odnose na zloupotrebu uzimanje mita i mobing, odnosno kojim su tražili dostavljanje odluke o podizanju optužnice protiv direktora Kazneno-popravnog zavoda Tuzla, za krivično djelo korupcije ili neki drugi krivični delikt, tuženi je prvostepenim rješenjem broj: A-I-18/11 od 18.02.2011. godine, **djelimično odobrio pristup informacijama koje su pod kontrolom Kantonalnog tužilaštva TK**, a u izreci rješenja nije označeno o kojim se konkretno odlukama radi i u čemu se sastoji djelimičan uvid, samo je u izreci osporenog prvostepenog rješenja naveden razlog za djelimičan uvid pa je utvrđeno da su zahtjevom tražene informacije/dokumenti koji su interni tužilački dokumenti i koji ne spadaju u javne dokumente za koje je tužena strana dužna poslati **kopije istih**, a što bi bilo u skladu sa članom 14. stav 3. tačka 1. i 2. i članom 6. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH („Sl.novine FBiH“, broj 32/01).

Sem toga, u obrazloženju prvostepenog rješenja navodi da direktor Kazneno-popravnog zavoda Tuzla prolazi kroz evidenciju u upisnicima Kantonalnog tužilaštva TK pri čemu su nabrojani predmeti i to broj: KTA-3585/09, 3381/09, 3115/07, 1056/09, 2948/05, 909/09, 3974/03 i 427/06, a utvrđuje se da u konkretnom slučaju **naredba da se istraga neće provoditi** predstavlja interni tužilački dokument, da nije javni dokument te kao takav tuženi nije dužan dostaviti kopije navedenih naredbi tužiocu kao potražiocu informacija, a sve to za razliku od optužnice (dispozitiv optužnice), koja jeste javni dokument, te se dalje u razlozima prvostepenog rješenja navodi da protiv pomenute osobe nije podignuta ni jedna optužnica od strane ovog tužilaštva.

Ovakvo obrazloženje po shvatanju ovog suda sadrži nedostatke **koji sprečavaju ocjenu zakonitosti osporenog i prvostepenog akta**, kao i **ocjenu potpunosti i pravilnosti upravnog postupka koji je prethodio njegovom donošenju**.

Imajući u vidu sadržinu obrazloženja prvostepenog akta, sud smatra da je činjenično stanje u prvostepenom postupku nepravilno i nepotpuno utvrđeno, čime su na štetu stranke povrijeđena pravila postupka sadržana u članu 133. st. 1. Zakona o upravnom postupku, kojima je propisano **da se prije donošenja rješenja imaju utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su značajne za rješenje i strankama omogućiti da ostvare i zaštite svoja prava i pravne interese**, o čemu se stara službena osoba koja vodi postupak, kao i pravila postupka sadržana u odredbama člana 7. istog Zakona, kojima je propisano **da se u upravnom postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i da se, u tom cilju, moraju utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja**.

Pored toga, s obzirom na sadržinu obrazloženja prvostepenog akta, sud smatra da su povrijeđene i odredbe člana 207. st. 2. Zakona o upravnom postupku (Sl. novine Federacije BiH broj 2/98 i 48/99), kojima je propisano **da u ostalim stvarima obrazloženje rješenja sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.**

Iz navedenih zakonskih odredbi proizilazila je obaveza prvostepenog organa da u prvostepenom postupku utvrdi relevantne činjenice od kojih zavisi pravilno rješavanje ove upravne stvari, da izvede dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, i da o tome kakvo činjenično stanje je utvrdio i na osnovu kojih dokaza, kao i zbog čega, odnosno na osnovu kojih materijalno-pravnih odredbi je odlučio kao u izreci rješenja u obrazloženju rješenja navede jasne i razumljive razloge, što je u ovom slučaju u velikoj mjeri izostalo, jer se, iz obrazloženja prvostepenog akta ne vide u potpunosti ni **utvrđeno činjenično stanje, ni dokazi na osnovu kojih su utvrđene odlučne činjenice, niti su u potpunosti jasni razlozi na osnovu kojih je odlučeno kao u izreci prvostepenog akta.**

Sa druge strane i tužena strana je u osporenom rješenju u cijelosti prihvatila ocjene prvostepenog organa i date razloge kao pravilne i na zakonu zasnovane, ali po mišljenju ovog suda takve ocjene prvostepenog organa i tužene strane kao i razlozi za takve ocjene dati u obrazloženju osporenog akta nemaju dovoljno uporišta u utvrđenom činjeničnom stanju i izvedenim dokazima.

Naime, ovaj sud smatra da **prilikom odlučivanja o žalbi, tuženi organ nije, u obrazloženju rješenja u smislu odredaba člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Sl. novine FBiH“, broj 2/98 i 48/99), ocijenio sve navode žalbe** odnosno navode o tome da prvostepeno tijelo odlučujući o zahtjevu tužioca od 31.01.2011. godine za pristup informacijama i za dostavljanje **odluke o sprovođenju istrage** po prijavi Antikorupcijske komisije Skupštine TK, **odluke o sprovođenju istrage** po prijavama drugih podnosilaca, a koje se odnose na zloupotrebu uzimanje mita i mobing, odnosno koji su tražili dostavljanje **odluke o podizanju optužnice** protiv direktora Kazneno-popravnog zavoda Tuzla za krivično djelo korupcije ili neki drugi krivični delikt, nije postupio u skladu sa odredbom **člana 5. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH** („Sl. novine FBiH“, broj 32/01), kojim je propisano postupak utvrđivanja izuzetka, i koji glasi:

„Član 5.

Tražena informacija bit će **izuzetom** od saopćavanja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, samo ako nadležni javni organ:

- 1) utvrdi izuzetak u smislu člana 6., 7. i 8. ovog zakona za cijelu ili dio informacije i
- 2) utvrdi, nakon obavljenog ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9. ovog zakona, da saopćavanje informacije nije u javnom interesu“,

odnosno tuženi i prvostepeni organ u provedenom upravnom postupku nisu traženu informaciju utvrdili izuzetom polazeći i od odredaba **člana 9. istog Zakona** a nakon ispitivanja javnog interesa na način kako je to propisano navedenom odredbom materijalnog prava.

Pri tome tužilac je u žalbi, a to ponavlja i u tužbi, istakao i povrede odredaba **člana 6.** Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH („Sl. novine FBiH“, broj 32/01), kojim je regulisano pitanje izuzetaka u vezi sa djelokrugom javnih organa, pa kako tuženi nije dao bilo kakvo obrazloženje u pogledu povrede navedenih odredaba materijalnog prava to je na ovaj način, zanemario ukazivanje žalbe tužioca na sadržinu naprijed navedenih odredaba materijalnog prava i time je **tužena strana bitno povrijedila pravila upravnog postupka**, a izostanak ocjene žalbenih navoda u drugostepenom rješenju, kada se radi o činjenicama bitnim za pravilno odlučivanje u upravnom postupku, **predstavlja nedostatke u osporenom aktu zbog kojih se isti ne može ispitati.**

Stoga, navedeni propust tuženog da u ovoj upravnoj stvari pravilno i potpuno cijeni sve navode žalbe kao i odlučne činjenice od kojih zavisi pravilnost i zakonitost upravnih akata kao i nepostupanje po pravilima postupka, odnosno **propuštanje da pravilno primjeni zakon**, predstavlja nedostatak propisan odredbom člana 12. stav 1. tačka 2. i 4., pa je primjenom člana 28. stav 4, člana 34. i člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“, broj: 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci i tužbu uvažiti te predmet vratiti tuženom organu na ponovno rješavanje.

U skladu sa odredbama člana 57. Zakona o upravnim sporovima tuženi je dužan najkasnije u roku od 15 dana od prijema ove presude otkloniti propuste u odnosu na nepravilno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, odnosno nepravilno izvedeni zaključak u pogledu činjeničnog stanja, kao i propuste u primjeni materijalnog prava, nakon čega će o žalbi tužioca donijeti novo na zakonu zasnovano rješenje imajući u vidu primjedbe sadržane u ovoj presudi.

Kada je riječ o zahtjevu tužioca za naknadu troškova upravnog spora, valja reći da ovaj sud stoji na stanovištu da o zahtjevu za naknadu troškova spora nije moguće odlučivati u pradmetnom upravnom sporu polazeći od odredbi člana 55. Zakona o upravnim sporovima u vezi sa **članom 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku** („Sl. list FBiH“, broj 53/03, 73/05 i 19/06), kojom je propisano da, kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će se da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa stoga sud, prema stanovištu sudske prakse izražene u presudama Vrhovnog suda FBiH Sarajevo, smatra **da je primjena navedene odredbe adekvatnija** od norme propisane odredbom člana 386. stav 1. istoga Zakona, radi čega o zahtjevu za naknadu troškova sud nije odlučivao imajući u vidu pravno shvatanje izraženo u odluci Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 07 0 U 000684 08 Uvp od 28.04.2010. godine, objavljene u **Biltenu sudske prakse Vrhovnog suda F BiH broj 1., januar – juni 2010., sentenca 118.**

Zapisničar:

Sadeta Hadžismajlović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Sudija:

Milka Đonlagić, s.r.

TAČNOST PREPISA OVIJEŠTAVLJENA
Predsjednik